

Bogár László: A hazugság ellen

2014 március 07. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

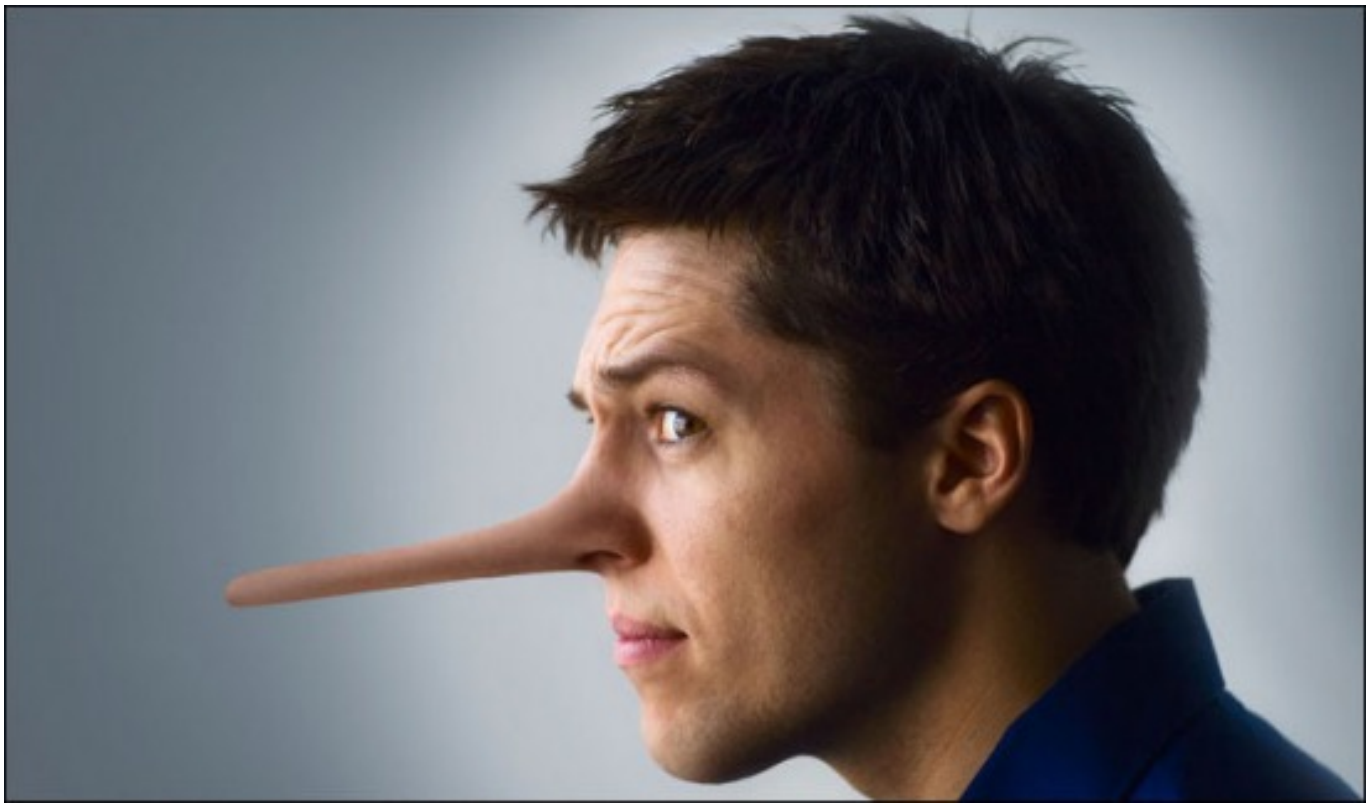
5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Az egyre zavarosabb ellentmondásai-ba végleg belefulladni látszó korunk egyik legképtelenebb jellemvonása, hogy a leghazugabb viszonya éppen a hazugsághoz alakult ki. A hazugságot, amióta világ a világ, minden kultúra súlyos b?nnek tekinti, és büntetni rendeli.

Ehhez képest viszont a társadalom-lélektan számára régóta evidencia, hogy nagyjából három- és hatéves korunk között mindnyájan megtanulunk hazudni, és életünk során, legalábbis a nyugati civilizációban, harminc-ötvenezerszer hazudunk, mondhatni rutinszer?en. (Csak érdekességként teszem hozzá, hogy minél intelligensebb a kisgyerek, annál gyorsabban tanul meg hazudni, és a férfiak majdnem kétszer annyiszor hazudnak életükben, mint a n?k.) A kutatásokból az is egyértelm?en kiderül, hogy ha egy közösségben mindig mindenki a teljes igazságot mondaná, az ebb?l ered? konfliktustömeg egyhamar szétroncsolná ezt az emberi közösséget. A rosszkor és rosszul kimondott igazságok akár még a hazugságnál is pusztítóbbak lehetnek.

Ráadásul a „kegyes hazugság” kifejezés egyértelm?en arra utal, hogy a feldolgozhatatlanul tragikus igazság elhallgatása a bocsánatos b?n, s?t egyenesen a társadalmi érintkezés fontos alapnormája.

Még tovább bonyolítja a helyzetet, ha a kérdést általános evolúciós síkon is megvizsgáljuk. Kiderül ugyanis, hogy a hazugságra való képesség, amit itt színlelésnek, álcázásnak, lopakodásnak hívunk, nemcsak mindenütt jelen van, de egyúttal az egyik dönt? fontosságú szelekciós el?ny, a szó szoros értelmében élet-halál kérdése. Nem volna igazán életszer?, ha a szavannán ilyen párbeszédeknek lennénk tanúi: „Jó napot kívánok, én a leopárd vagyok. Ön, ha jól látom, a gazella. Nos, szeretném jelezni, hogy feltett szándékom Önt felfalni, azt gyanítom azonban, hogy Ön ezzel nem ért egészen egyet, ezért javaslom, játsszunk nyílt lapokkal, és próbáljuk demokratikus eszmecsere keretében tisztázni konfliktusunkat. Jelige: minden megoldás érdekel.” Többnyire azonban nem ez történik, hanem azt látjuk, hogy a leopárd és potenciális áldozata is igyekszik mindent megtenni, hogy minél sikeresebben hazudja azt, hogy ? valójában nincs is jelen.

Akárhogy is kerülgetjük, a hazugsághoz való hazug, képmutató viszonyunk egyértelm?en jelzi, hogy egyel?re nem tudunk mit kezdeni ezzel a fölöttébb talányos jelenséggel. Bár mi, emberek Isten képmásai is vagyunk, de azért olyan lények is, amelyek számára, akárcsak a szavannán, a létfenntartás, a fajfenntartás és a territóriumért zajló küzdelem jelenti a fizikai megmaradás alapjait.

A sok ezer politikai vicc közül talán a leggyakrabban idézett az, amelyben arra a kérdésre, hogy honnan lehet tudni, hogy egy politikus hazudik, az a válasz, hogy onnan, hogy mozog a szája.

Az utóbbi évtizedekben a politikai osztály általános megítélése katasztrofálisan romlott, és a politikusi pálya ma mindenütt az erkölcsi és értelmi züllöttség szinonimája. (A hazugság erkölcsi és értelmi lezüllésbe vezet? hatásáról ír Bibó István az Eltorzult magyar alkat, zsákutcás magyar történelem cím? híres dolgozatában.)

Az utóbbi évek magyar politikai életét leginkább befolyásoló ?szödi beszédhez, vagyis a hazugsághoz való ambivalens viszony két ponton is tetten érhet? a történetben. Az egyik egyszer?en belátható, a másik kicsit bonyolultabb.

Az els? abban az összefüggésben rejlik, hogy a beszéd napvilágra kerülése után leginkább azoknak kellett volna felháborodniuk, akik az MSZP-re szavaztak, hiszen ?ket cinikusan félrevezették.

Akik nem az MSZP-re szavaztak, azoknak pedig leginkább elégedetten kellett volna konstatálniuk politikai bölcsességüket és el?relátásukat. De a következmények azt látszanak igazolni, hogy a magyar társadalom képmutató módon éppen fordítva reagált. A bonyolultabb és fontosabb „hazugság a hazugságban” azonban az, hogy Gyurcsány Ferenc – az ?t joggal elítél?k szerint is – magában a beszédben viszont igazat mondott.

Ennek így kell lennie, hisz az egész ügynek kizárólag akkor van értelme, ha elhisszük, hogy a beszédben elhangzó vallomás igaz! Csak óvatosan kérdezem meg, miért is kell mindmáig elhinnünk, hogy egy gátlástalan hazudozó ott abban a beszédben végig az igazat mondja? És itt van a mindmáig kiválóan m?köd? trükk máig fel nem ismert lényege! Gyurcsány ugyanis éppen akkor hazudik a legsúlyosabban, amikor mindenki evidenciaként kezeli, hogy igazat mondott. Azt hazudja ugyanis a beszédben, hogy azért kellenek a megszorítások, mert „elkúrtuk”, vagyis engedtük a magyar népet a „lehet?ségein felül költekezni”. És ez a legpusztítóbb hazugság, ami fölött viszont kivétel nélkül minden kritikus elsiklott és elsiklik ma is.

A magyar nép ugyanis az elmúlt negyven évben soha nem „költekezett a lehet?ségein felül”. El?állította és ma is el?állítja azt, ami számára a méltó élethez szükséges.

„Túlköltekezésének” hamis látszatát az elmúlt évtizedekben az ?t cinikus gátlástalansággal a „nem létez? pusztító világer?nek” kiszolgáltató elitek tartják fenn.

Az ?szödi beszéd szándékos kiszivárogtatásának f? oka tehát éppen az volt, hogy ezt a lényeget elleplezze, illetve, hogy a „túlköltekez? nép” hamis mítoszát még jobban bebetonozza a „köztudatlanságba”.

Az egész történet örökre homályban maradó „f?konstrukt?re” tehát gratulálhat magának, mert ezt a legeslegf?bb célját tökéletesen elérte, hisz a ma újra égig ér? szómágia mindenr?l szól, csak éppen a lényegr?l nem. Bravó!

Bogár László – magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló